

UNHCR/K. Mc.Kinsley/2006

ΚΡΑΤΩΝΤΑΣ ΖΩΝΤΑΝΗ ΤΗ ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Βλέπουμε καθημερινά το εκπληκτικό κουράγιο και την καρτερικότητα των προσφύγων, που έχουν χάσει τα πάντα. Γι' αυτούς, κάθε μέρα που περνούν στην εξορία μοιάζει με αιώνα. Αυτός είναι ο λόγος που η Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων πρέπει να είναι για όλους μας μια στιγμή περιπέτειας. Γιατί, αν εκείνοι αρνούνται να παραπηθούν από την ελπίδα, πώς μπορούμε να το κάνουμε εμείς;

Στις 20 Ιουνίου, σας ζητάμε να θυμηθείτε τα εκατομμύρια των προσφύγων στην Αφρική, την Ασία, την Ευρώπη και τη Λατινική Αμερική, οι οποίοι ζουν κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες στους καταυλισμούς. Θυμηθείτε, ακόμη, εκείνους που έχουν επιστρέψει στην πατρίδα τους και προσπαθούν να μαζέψουν τα κομμάτια της ειρηνικής ζωής που είχαν κάποτε. Θυμηθείτε, επίσης, εκείνους που δεν θα μπορούσαν ποτέ να γυρίσουν πίσω,

αλλά είναι υποχρεωμένοι να σχεδιάσουν από την αρχή το μέλλον τους σε μια ξένη και συχνά αφιλόξενη χώρα.

Όσο και αν διαφέρουν μεταξύ τους αυτά τα εκατομμύρια των ανθρώπων -από την Αφρικανή γυναίκα που τρέχει για να σωθεί μέχρι τον καθηγητή πανεπιστημίου του οποίου οι πολιτικές πεποιθήσεις ισοδυναμούν με θανατική καταδίκη- υπάρχει κάτι που τους ενώνει: η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον και μια ευκαιρία να επαναφέρουν την ειρήνη στη ζωή τους.

Βοηθήστε μας να κρατήσουμε ζωντανή τη φλόγα της ελπίδας, όχι μόνο την Παγκόσμια Ημέρα

Προσφύγων, αλλά κάθε μέρα. Επικοινωνήστε με την πλησιέστερη οργάνωση σε εθνικό, περιφερειακό ή κοινοτικό επίπεδο, που βοηθάει τους πρόσφυγες, ή επισκεφθείτε τις ιστοσελίδες μας.

Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων

20 Ιουνίου

www.unhcr.gr
www.unhcr.org

UNHCR
The UN
Refugee Agency
Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ
για τους Πρόσφυγες

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΜΕ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ **ΕΛΠΙΖΩ**
ΝΑ ΜΗ ΜΕ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΚΑΝΕΙΣ **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ
ΜΗΝ ΠΑΤΗΣΩ ΣΕ ΝΑΡΚΗ **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ ΒΡΩ
ΛΙΓΟ ΝΕΡΟ ΣΥΝΤΟΜΑ **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ ΜΗΝ
ΠΕΘΑΝΩ ΕΔΩ ΠΕΡΑ **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ ΜΕ ΒΡΕΙ
ΚΑΠΟΙΟΣ **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕΙ Ο
Ο.Η.Ε. **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΜΟΥ
ΔΩΣΟΥΝ ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΣΤΕΓΗ **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ
ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΜΟΥ **ΕΛΠΙΖΩ** ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ
ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΠΙΣΩ **ΕΛΠΙΖΩ** ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ
ΕΝΑΝ ΤΟΠΟ ΓΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ **ΕΛΠΙΖΩ**
ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΝΤΑΧΘΟΥΜΕ
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΜΕΛΛΟΝ ΕΔΩ

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΠΟΤΕ ΜΑ ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ
ΝΑ ΤΟ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ!

UNHCR
The UN
Refugee Agency
Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ
για τους Πρόσφυγες

ΑΣ ΔΩΣΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ 19 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΛΟΓΟ ΝΑ ΕΛΠΙΖΟΥΝ

www.unhcr.gr
www.unhcr.org

Παγκόσμια Ημέρα
Προσφύγων

20 Ιουνίου

ΕΛΠΙΔΑ

Χθες: Πόλεμος. Καταπίεση.

Τρόμος. Απόδραση. Πείνα.

Φαντάσου ότι ζεις σε μια απομακρυσμένη αγροτική περιοχή κι ετοιμάζεις ήσυχα το μεσημεριανό γεύμα. Η μυρωδιά του αναδύεται αργά στην ατμόσφαιρα μαζί με τον καπνό από τα ξύλα. Η οικογένειά σου θα γυρίσει σύντομα από τα χωράφια πεινασμένη. Η ζωή είναι σκληρή, σκέφτεσαι, αλλά όμορφη.

Ξαφνικά η ηρεμία αυτή διαλύεται. Οπλές ζώων ταραίζουν το έδαφος, σφαίρες εκτινάσσονται παντού, δρεπάνια αστράφτουν, σπίτια καταρρέουν και καίγονται. Τρέχεις με τρόπο τόσο γρήγορα, όσο δεν έχεις τρέξει ποτέ στη ζωή σου. Καταφεύγεις στην αφιλόξενη έρημο χωρίς παπούτσια, παρακαλώντας να μη σε κυνηγούν. Οι μέρες περνούν. Έχεις χτυπήματα και πληγές, πεθαίνεις από τη δίψα και σκάβεις με τα νύχια σου το χώμα για να βρεις ρίζες και έντομα. Έχεις φτάσει στα όρια της αντοχής σου.

Τότε, σαν από θαύμα, ακούς φωνές ευγενικές που σε καθησυχάζουν. Σου δίνουν φαγητό, νερό και μια σκηνή για να μείνεις. Κοιτάς γύρω σου. Μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι σου, βλέπεις χιλιάδες ανθρώπους σαν κι εσένα, ολομόναχους, μπερδεμένους, αλλά ασφαλείς.

Ναι, είσαι πρόσφυγας. Δεν έχεις τίποτα. Τίποτα εκτός από αυτό που κανείς δεν μπορεί να σου στερήσει: την ελπίδα. Την άσβεστη ελπίδα ότι κάποια μέρα θα βρεις ένα μέρος να φιτάξεις τη ζωή σου από την αρχή. Ένα μέρος που θα το αποκαλείς πατρίδα.

© UNHCR/B. Heger/2005

© UNHCR/D. Lom/2005

Σήμερα: Φαγητό. Κατάλυμα.

Προστασία. Φροντίδα.

© UNHCR/M. Bülow-Olsen/2005

Τι είναι πρόσφυγας; Το διεθνές δίκαιο ορίζει ότι πρόσφυγες είναι οι άνθρωποι που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να επιστρέψουν στη χώρα τους εξαιτίας δικαιολογημένου φόβου δίωξης με βάση τη φυλή, το θρήσκευμα, την εθνικότητα, τις πολιτικές πεποιθήσεις ή τη συμμετοχή σε μια ορισμένη κοινωνική ομάδα. Αυτό που δεν περιγράφει το διεθνές δίκαιο είναι το τεράστιο ψυχικό σθένος που κρατάει ζωντανή την ελπίδα τους, όπου κι αν βρίσκονται.

Οι περισσότεροι πρόσφυγες στον κόσμο είναι γυναίκες και παιδιά, και με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων, θέλουμε να τιμήσουμε την επιμονή και τη σιωπηλή δύναμη των εκατομμυρίων μανάδων και συζύγων που κρατούν ενωμένες τις οικογένειές τους κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες. Εξασφαλίζουν ότι η φλόγα της ελπίδας δεν θα σβήσει ποτέ. Είναι πραγματικές ηρωίδες και αξίζουν το σεβασμό μας.

© UNHCR/J. Pagonis/2005

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες είναι ένας από τους κυριότερους οργανισμούς ανθρωπιστικής βοήθειας στον κόσμο. Το προσωπικό μας, που απαρτίζεται από 6.700 άτομα, πολλά από τα οποία αντιμετωπίζουν σοβαρούς κινδύνους, βοηθούν 19 εκατομμύρια πρόσφυγες, εσωτερικά εκτοπισμένους, αιτούντες άσυλο, επαναπατρισθέντες και ανιθαγενείς, σε 117 χώρες στις πέντε ηπείρους, παρέχοντας τρόφιμα, κατάλυμα, προστασία και τα μέσα για να εκπληρώσουν τις ελπίδες τους για ένα ασφαλές και σταθερό μέλλον.

© UNHCR/H. Caauw/2003

Αύριο: Νέα αρχή.

Νέα πατρίδα. Νέα ελπίδα.

Ακρογωνιαίος λίθος του έργου της Ύπατης Αρμοστείας είναι η εξασφάλιση του σεβασμού και της αναγνώρισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφύγων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός τους να ζητούν άσυλο και να μην επιστρέφονται χωρίς τη θέλησή τους σε χώρα όπου υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι η ζωή τους μπορεί να κινδυνεύει.

Αναζητούμε, επίσης, μια «μόνιμη λύση» η οποία θα επιτρέψει στους πρόσφυγες είτε να επιστρέψουν με ασφάλεια στην πατρίδα τους είτε να ενταχθούν με επιτυχία στη χώρα υποδοχής είτε να εγκατασταθούν σε κάποια άλλη χώρα. Για καθεμιά από αυτές τις τρεις επιλογές, ο στόχος μας παραμένει ο ίδιος: να βοηθήσουμε τους πρόσφυγες να ξανακερδίσουν μία από τις πιο βασικές ανθρώπινες ανάγκες - έναν τόπο ασφαλή, όπου θα μπορέσουν να ξαναχτίσουν τη ζωή τους ειρηνικά.